

Samenvatting

Aanleiding

X heeft een verzoek ingediend om zekerheid vooraf te krijgen over verrekenprijzen.

Feiten

X is gevestigd in Nederland en heeft een dochtermaatschappij Y gevestigd in Europa. X is de moedermaatschappij van de groep die zich bezighoudt met de ontwikkeling, productie en verkoop van bepaalde producten. De producten worden verkocht aan zakelijke afnemers, niet rechtstreeks aan particulieren.

Y maakt producten onder specificatie en exclusief ten behoeve van X. Y produceert op bestelling van X. In dit kader worden de benodigde grondstoffen ingekocht door Y. Y draagt slechts beperkt marktrisico, operationeel risico en voorraadrisico over ingekochte grondstoffen. De verkoop van de geproduceerde producten aan afnemers wordt verricht door X. Y oefent geen verkoopfuncties uit, maar treedt deels op als tussenpersoon bij de verkoop van goederen aan afnemers. De verkoopfunctie van X is een belangrijke value driver binnen de groep. X bepaalt het productassortiment. X is voorts eigenaar van patenten, industriële know-how en ontwerpen. X draagt de belangrijkste ondernemersrisico's waaronder marktrisico, ontwikkelingsrisico, voorraadrisico gereede producten, debiteurenrisico en aansprakelijkheidsrisico. Binnen de groep wordt op basis van het voorgaande X aangemerkt als de ondernemer (entrepreneur) en Y als een routinematig producent (contract manufacturer).

Rechtskader

Het verzoek van X ziet op het verkrijgen van zekerheid vooraf over de vaststelling van een zakelijke beloning (een arm's-lengthbeloning). Relevant is hierbij het besluit van de Staatssecretaris van 19 juni 2019, nr. 2019/13003, Stcrt. 2019, nr. 35519, waarin de kaders voor het verkrijgen van zekerheid vooraf zijn gegeven met betrekking tot rulings met een internationaal karakter. Tevens is van belang de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden van de Staatssecretaris van 31 december 2018, nr. DB 2018/216528, Stcrt. 2018, 72064, zoals die is gewijzigd bij artikel VII van de Regeling van de Staatssecretaris van 18 december 2019, nr. 2019-0000199975, Stcrt. 2019, 69810. Het arm's-lengthbeginsel is in Nederland gecodificeerd door artikel 8b Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb) en in het OESO-modelverdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing in artikel 9. In het OESO-commentaar op artikel 9 van het OESO-modelverdrag en de Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations (OESO-richtlijnen) wordt het arm's-lengthbeginsel van een nadere invulling voorzien. De OESO-richtlijnen geven een internationaal geaccepteerde invulling aan het arm's-lengthbeginsel en worden daarom in het verrekenprijzbesluit van 11 mei 2018 (2018-6865) als een passende uitleg en verduidelijking van het in artikel 8b Wet Vpb omschreven beginsel gezien.

Overwegingen

1. X oefent in Nederland bedrijfseconomische operationele activiteiten uit (de zogenoemde economische nexus) en voorts worden de bedrijfseconomische operationele activiteiten voor rekening en risico van X uitgeoefend. Deze activiteiten passen bij de functie van het lichaam binnen het concern. Aanvullend is het besparen van Nederlandse of buitenlandse belasting niet de enige dan wel doorslaggevende beweegreden voor het verrichten van de (rechts)handeling (en) of transacties, en evenmin heeft de gevraagde zekerheid vooraf betrekking op de fiscale gevolgen van directe transacties met entiteiten die zijn gevestigd in Staten die zijn opgenomen in de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden.
2. De OESO-richtlijnen schrijven voor dat een arm's-lengthbeloning wordt bepaald door middel van een vergelijkbaarheidsanalyse met onafhankelijke partijen. Daarbij dienen de functies, activa en gelopen risico's van de tested party te worden meegewogen. Binnen de gelieerde transactie zijn de functies van Y als uitvoerend te duiden. Y kan daarom worden beschouwd als de minst complexe partij in de gelieerde transactie en is aangemerkt als tested party.
3. De OESO-richtlijnen beschrijven een beperkt aantal methoden voor het bepalen van de arm's-lengthresultaten. Als deze aanwezig is, geeft de CUP-methode de best mogelijke indicatie van de zakelijkheid van de gehanteerde prijzen. Voor de activiteiten van Y is echter geen CUP aangetroffen. Andere traditionele methoden gaan uit van de vergelijking van de bruto marges van vergelijkbare ongelieerde partijen met de tested party. De bepaling van de bruto marge is mede afhankelijk van kostenrubricering en van vergelijkbare partijen is die onbekend. Daardoor geeft een vergelijking op het niveau van de netto operationele marges (Transactional Net Margin Method met in dit geval totale kosten als maatstaf) een betrouwbaardere uitkomst.
4. De bij het verzoek gevoegde benchmark studie is beoordeeld en passend bevonden bij de functies, activa en risico's van Y.
5. Vanwege niet fiscale overwegingen treedt Y deels op als tussenpersoon bij de verkoop van de goederen. Y verricht geen verkoopactiviteiten en draagt geen risico over deze omzetsroom. In overeenstemming met paragraaf 2.39 van de OESO-richtlijnen en paragraaf 3.2 van het verrekenprijbsbesluit wordt Y voor deze feitelijke administratieve functie beloond met een winstopslag over eigen relevante operationele kosten, en niet middels een omzetsgerelateerde beloning.

Conclusie

Partijen hebben vastgesteld dat voor de activiteiten verricht door Y ten behoeve van X een transactional net margin uitgedrukt in een percentage van de totale kosten at arm's length is.

Het percentage dat in de overeenkomst is opgenomen valt binnen een interquartile range van resultaten van ongelieerde vergelijkbare partijen waarvan de lower quartile 3,94% bedraagt en de upper quartile 6,67%. De mediaan is in de vaststellingsovereenkomst gehanteerd.

Dit is vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst met een looptijd van 1 januari 2019 tot en met 31 december 2023.